

Prošba Knížete Arci- biskupa!

Powedlo se zlomyslnému dráždění, zde w hlawním městě, i w některých městech wenku, nepřátelskou mysl proti obywatelům israelským wzbuditi, kteráž se již nebezpečnými pohrůzkami na jewo dáwa. Tento smutný výjew musí každého přítele obecného pokoje welmi zarmoutiti, mnohem více pak každého prawého křestana, a nad to služebníka církwe bolestně se dotknouti; neb jest mu se obáwati, že mnozí tento zlý úkaz za následek náboženské zsilnosti wykládati, a tedy nedůstatečnému wycwičení w náboženství aneb dokonce i církwi přičítati budou. Protož widí mi se za potřebí, jak z ohledu na prospěch obecného pokoje, tak i z powinnosti swého biskupského ouřadu, tu snažnou prosbu na wše křestánské katolické obywatelstwo mé diécese wznesti, aby jedenkaždý w okresu swém, dle míry swé možnosti, k upokojení myslí w dotčeném směru působil. Láska, láska ke všem lidem, bez rozdílu náboženství, jest hlawní příkázání naší swaté wíry, kteroužto etnost nám božský zákonodárce náš, slowem a příkladem co nejsnažněji na srdce klade. Wyzýwáť nás všech w podobenství o milosrdném Samaritánu k milování každého člověka, řka: *Jdi, i ty učin též!* Kézby tedy toto božské slowo wšecku rozhořčenost myslí proti jinowěrcům zapudilo, a wšecky ty, jenž jsou dobré wůle, k ochraně pronásledowaných sjednotilo; tak aby nebyla wíra naše pro dáwané pohoršení pohaněna, nobřž aby byla našimi z křestánské lásky plynoucimi skutky zwelebena.

W hod boží welikonoční, dne 23. dubna 1848.

Aloys Josef,
Arcibiskup.

Bitte des Erzbischofs!

Böswilligen Aufreizungen ist es gelungen hier in der Hauptstadt und in einigen andern Städten des Landes gegen die israelitische Bevölkerung eine feindliche Stimmung zu erregen, die sich durch gefahrdrohende Demonstrationen kund gibt. Wenn diese Wahrnehmung jeden Freund der öffentlichen Ruhe tief betrübet; so muß sie um so schmerzlicher für den wahren Christen und für den Diener der Kirche seyn; weil er mit Grund besorgen muß, daß diese Erscheinung von vielen, nur als Ausfluß eines religiösen Fanatismus gedeutet, und deshalb auf Rechnung einer mangelhaften religiösen Bildung geschrieben, oder wohl gar der Kirche selbst zur Last gelegt werden wird. Ich glaube daher sowohl im Interesse der öffentlichen Ruhe als auch in pflichtmäßiger Übung meines bischöflichen Amtes an die christkatholische Bevölkerung meiner Diöcese die dringende Bitte richten zu sollen, daß jeder nach Maßgabe seines Wirkungskreises auf Beruhigung der Gemüther in der bezeichneten Richtung wirken möge. Liebe, eine alle Menschen ohne Unterschied des Glaubens umfassende Liebe ist das Hauptgeboth unserer heiligen Religion, deren göttlicher Stifter uns mit Wort und Beispiel diese Tugend so eindringend ans Herz legt. An uns alle ergeht ja sein Ruf in der Erzählung vom barmherzigen Samariter: *Gehe hin, und thue ein Gleiches!* Möge daher dies göttliche Wort alle Erbitterung der Gemüther gegen Andersgläubige bannen, und alle Wohlgestimmten zum Schutze der Verfolgten vereinigen, auf daß unser heiliger Glaube um der Argernisse willen nicht gelästert, sondern durch unsere in der christlichen Liebe wurzelnde Werke verherrlicht werde.

Prag, am Osterfeste den 23. April 1848.

Aloys Joseph,
Erzbischof.

